

Zoals gezegd mochten we vandaag extreem lang uitslapen. Toch waren mijn kamergenoot en ik om 8u30 op. Eenmaal bij de ontbijtzaal aangekomen zaten de meesten daar al te eten. Iets over 11u10 vertrekken 17 reisgenoten, waaronder ikzelf, naar het Etnografisch Museum van Khartoem. Dat is groter dan we hadden verwacht, maar zijn in 15-20 minuten toch wel uitgekeken. Te zien zijn een aantal voorwerpen en replica's van tenten en kamelententen, klederdrachten en wapens uit heel Soedan. Leuk om een keer te zien, maar dat is het dan ook wel. Het huis van de Khalifa in Omdoerman wordt hierna bezocht. De Khalifa was de heerser van Soedan nadat de Mahdi de Britten verslagen had in een bloederige strijd. Eveneens leuk om eens te zien, maar dat is het dan ook wel. Het graf van de Mahdi ligt er pal naast, maar is helaas ontoegankelijk vandaag, dus hier zijn we snel klaar. Het graf is trouwens toch een replica, nadat het origineel in oorlogsgeweld is verloren gegaan.

We rijden door naar de souk (=markt) van Omdoerman, de grootste van Soedan en mogelijk zelfs de grootste van Afrika. We spreken over een uur op een herkenbaar punt af en dwalen door de nauwe, drukke straatjes. Als de groep lijkt te blijven steken bij een lederwarenwinkelje, trek ik er alleen op uit en loop 3x door de souk. Het is fantastisch om al die verschillende mensen en hun bezigheden te zien en ik laat me geregeld meesleuren in de stroom van mensen, voorwerpen, voertuigen, stof, zand, uitlaatgassen en geuren. Heerlijk om mee te maken. Ik zie prachtig geklede vrouwen, statige mannen, moderne Arabieren, traditionele Afrikanen en één blanke. Alle mensen kijken je aan met een gemengde blik van verbazing en nieuwsgierigheid. Een enkeling zegt gedag en vraagt waar ik vandaan kom. Maar alle zijn vriendelijk en niemand dringt zich aan je op (zoals de Egyptenaren doen). Anders dan in Egypte is deze souk absoluut niet ingericht op toeristen. Souvenirs pur sang zijn niet te koop. Maar verder kun je er alles krijgen: driewielers, badkuipen, magnetrons, onderkleding, wasteilen, tapijten, meubels, enz., enz.

Na 45 minuten krijg ik geen adem meer door het stof en vallen mijn contactlenzen bijna uit m'n ogen van de uitlaatgassen en dus vind ik het wel welletjes. Iets over 14u00 rijden we weer weg in 2 van de 3 busjes. Er ontbreken namelijk 4 reisgenoten. Vanuit de bus worden zij echter gespot en zijn gelukkig dus alsnog gauw terecht.

Dan volgt het grote inpakken voor 2 vluchten, een zeer korte nacht en een lange dag. Om 16u15 staat bijna iedereen in de hal met tassen en koffers. De busjes die ons naar het vliegveld moeten brengen en 2 reisgenoten ontbreken nog maar komen gelukkig iets over 16u30. Het verkeer zit potdicht en dus komen we wat laat aan op het vliegveld, maar ruim op tijd om in te checken. Dit gaat niet helemaal zonder slag of stoot. Eén reisgenoot wordt onwel, de koffers en tassen worden direct doorgestuurd naar Aswan, waardoor we nachtspullen ter plekke eruit moeten halen, tenzij dit niet in de cabine mag en het uitreisvisum waarvoor ons tijdens de reis is

Dag 9 - 4-11 - Khartoem & Omdoerman

Geschreven door Bjorn Koopmans

maandag, 08 november 2010 17:44 - Laatst aangepast zondag, 14 november 2010 22:56

gewaarschuwd en waarvoor iedereen 35 Soedanese ponden heeft overgehouden blijkt tóch niet nodig. De paspoortcontrole gaat ook langzaam, maar zonder problemen. Eenmaal in de wachtruimte geeft iedereen zijn laatste Soedanese pondjes uit aan eten, drinken en souvenirs. Op de boardingpas en op de borden staan helaas geen gatenummer vermeldt en er zijn 4 gates, dus moeten we afwachten wat er komen gaat. Uiteindelijk wordt een deel van onze groep aangespoord om naar gate 4 te gaan, dus dat doen we allemaal. Dat blijkt correct, maar eenmaal in de gate moeten we heel lang wachten voor we kunnen boarden. Pas om 20u45 stijgt het vliegtuig op, met een vertraging van ruim 5 kwartier. Ik zit naast een corpulente man in dikke kleding die nog geen 5 minuten stil kon zitten. Bij overmaat van ramp ging hij ook nog uitgebreid bellen tijdens de start en even later breeduit de krant lezen! De reisgenoot die aan zijn andere kant zat was evenmin blij met dit heerschap, maar gelukkig duurde de reis niet lang. Om 21u55 (lokale tijd, wat een uur eerder is dan in Soedan) landen we in Cairo.

Nu zit ons Soedan avontuur er echt op. We hebben het er veilig van af gebracht, maar veel beter nog: we hebben het uitstekend getroffen met veel zaken en ik heb genoten van het volk, de natuur, de monumenten en zelfs het weer. Soedan is zeker een land om nog eens terug te komen, behoudens het referendum van 2011.

In Khartoem hebben we afscheid genomen van een reisgenoot die daar woont en alleen het Soedan deel van de reis meedeed. In Cairo begroeten we echter een nieuwe (doch zeer bekende) reisgenoot, die door ziekte niet in staat was het Soedan deel van de reis mee te doen. Ook is het terugzien van lokale reisagent ('The Great') Samir en Mohammed erg leuk.

23u00 stappen we uit een (in onze ontwende ogen) luxe touringcar voor het nog luxere hotel, waar we een zeer korte nacht verblijven. We worden namelijk alweer om 2u30 gewekt om om 3u00 terug te rijden naar het vliegveld! Nauwelijks de moeite, maar die paar uurtjes slaap zijn toch wel erg welkom.

Zie verder 5-11-2010.